



การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง
ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
The Development of Chinese Speaking Skills Using
Simulation Activities of the First Year Chinese Language
Students, Faculty of Humanities and Social Sciences
at Muban Chom Bueng Rajabhat University

นุกูล ธรรมจง^{*1} ภาณุกรณ์ จันทน์สว่าง² ชนกพร ขาวคำ³ ณัฐปภัสร พงษ์โพเนเพ็ก⁴ กฤษดา กฤตเมธกุล⁵
อาทิตย์ธเนศ อุไรกุล⁶

Nukul Thammachong^{*1} Panukorn Jansawang² Chanokphorn Khaokham³
Natpaphat Phongphonphek⁴ Kritsada Krittamethakun⁵ Arthittaned Uraikul⁶

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดกิจกรรมฝึกทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลอง ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) หาค่าประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลอง และ 3) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

^{*} Corresponding author, e-mail: snow_princess3@hotmail.com

^{1,3,5} ดร., อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

^{1,3,5} Dr., Lecturer, Faculty of Humanities and Social Sciences, Muban Chom Bueng Rajabhat University

^{2,4,6} อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

^{2,4,6} Lecturer, Faculty of Humanities and Social Sciences, Muban Chom Bueng Rajabhat University

จำลองระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาภาษาจีน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง เรื่อง “การพูดในชีวิตประจำวัน” เนื้อหา 1 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง จำนวน 4 สัปดาห์ รวม 16 ชั่วโมง ซึ่งแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละแผน ประกอบด้วย 1) แบบประเมินทักษะการพูด ภาษาจีน 2) แบบประเมินพฤติกรรมการเรียน 3) ใบงานกิจกรรม และ 4) แบบทดสอบ วัดทักษะการพูด ข้อมูลได้รับการวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบทักษะการพูดของนักศึกษา ก่อนและหลังเรียน ใช้การทดสอบค่าทีที่มีความสัมพันธ์กัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.73/85.45 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2) ประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์จำลอง มีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับร้อยละ 73.54 หมายความว่า นักศึกษาเกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการพูด และ 3) นักศึกษาที่เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองมีทักษะการพูดภาษาจีนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะการพูด ภาษาจีน กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

Abstract

The research aimed to 1) develop lesson plans to practice Chinese speaking skills using the simulation based on the efficiency criterion determined at 80/80; 2) seek for the Effectiveness of the lesson plans to practice Chinese speaking skills using the simulation and; 3) compare the



Chinese speaking skills of first-year Chinese language students before and after using simulation. The instruments used to collect data were: 1) the Chinese lesson plans using simulation on "Speaking in Daily Life"; and 2) a unit of study content consisting of 8 two-hour lesson plans applied over 4 weeks, which was 16 hours in total. Each lesson plan was comprised of 1) a Chinese speaking skills assessment form, 2) a learning behavior assessment form, 3) an activity sheet, and 4) a speaking skills test. The data were analyzed to discover the effectiveness and efficiency of the lesson plans. The statistics used were mean, percentage, standard deviation, the comparison of students' speaking skills before and after using simulation activities, and correlated t-test.

The results revealed that 1) the efficiency of the lesson plans was determined at 81.73/85.45, which was higher than the defined criterion; 2) the lesson plans for Chinese speaking skills using simulation had an effectiveness index of 73.54 %, which was able to determine that students learned and improved their speaking skills; and 3) the students who studied using simulation activities improved their Chinese speaking skills at a statistically significantly higher level at 0.01.

Keywords: Speaking Skill Development Chinese Language
Simulation Activities

บทนำ

เมื่อพิจารณาถึงความสำคัญของภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 หากไม่นับรวมภาษาอังกฤษที่ถือว่าเป็นภาษาราชการของประชากรเกือบทั่วโลก อีกภาษาหนึ่งที่มีความสำคัญและเป็นที่ต้องการของประชากรโลกในยุคนี้คือ ภาษาจีน ด้วยว่าภาษาจีนเป็นภาษาที่มีผู้ใช้มากที่สุดภาษาหนึ่งของโลกที่นับวันจะมีบทบาททางเศรษฐกิจ การเมือง และวัฒนธรรมของประเทศจีนรวมถึงนานาชาติด้วยเช่นกัน ไม่เว้นแม้แต่ประเทศไทย ที่เปิดสอนกันอย่างแพร่หลายมากกว่าในอดีต (อดุลย์ รัตนมันเกษม, 2556)

นอกจากนี้ความสำคัญในการเรียนภาษาจีนในปัจจุบัน ผู้เรียนต้องเน้นทักษะการพูดสื่อสารให้ได้มาตรฐาน ถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก เพราะการสอบวัดระดับความรู้ภาษาจีน (HSK) แบบใหม่ นอกเหนือจากที่เคยใช้เกณฑ์วัดระดับความสามารถทางภาษาจีนจากการสอบข้อเขียนเพียงอย่างเดียว ปัจจุบันยังมีการทดสอบการพูดสื่อสารด้วยเพื่อให้ทัดเทียมมาตรฐานของการสอบภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ในระดับสากล (โวลล์ แคมปัส, 2562)

ทักษะการพูด ถือเป็นทักษะด้านการแสดงออกอย่างหนึ่ง เพราะนอกจากผู้พูดต้องมีความรู้เกี่ยวกับภาษาและสิ่งที่พูดแล้ว ผู้พูดยังจำเป็นต้องได้รับการฝึกเพื่อให้พูดสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการฝึก ต้องอาศัยแรงจูงใจและความถนัดของผู้เรียน รวมทั้งสภาพการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน (บำรุง โตรัตน์, 2524: 62) ซึ่งการสอนพูดที่ดีต้องใช้ภาษาที่พบจริงในชีวิตประจำวัน และขั้นตอนการฝึกพูดเบื้องต้นนั้นควรมุ่งเน้นเกี่ยวกับความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) (อัญชลีการ์ ชันติ และคณะ, 2562)

ปัญหาที่ผู้เรียนพบค่อนข้างมากในการเรียนภาษาจีนคือ ไม่สามารถสนทนาสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ หรือฟังไม่เข้าใจ เพราะว่าการเรียนภาษาจีนให้ได้ผลดีนั้นจะอาศัยความรู้ความสามารถทางด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ และโครงสร้างภาษาเพียงอย่างเดียวไม่สามารถช่วยให้ผู้เรียนใช้ภาษาจีนที่เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถสื่อสาร

กับเจ้าของภาษาได้ ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาจีน ผู้สอนควรเน้นความสามารถในการพูดสื่อสารของผู้เรียนเป็นหลัก โดยการสอนให้ผู้เรียนเข้าใจถึงสถานการณ์ในการใช้ภาษา และการใช้ภาษาให้เหมาะสมตามสถานการณ์ต่าง ๆ (อัญชลีการ์ ชันติ และคณะ, 2562)

จากปัญหาข้างต้นสามารถพบได้มากกับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จากการสอบถามผลความรู้ภาษาจีนทักษะด้านการพูดพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เข้าใจประเด็นคำถามและหัวข้อที่ต้องพูด แต่ไม่สามารถใช้ภาษาจีนสื่อสารออกมาได้อย่างถูกต้อง เช่น 1) เลือกใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้อง 2) เรียงรูปประโยคเหมือนภาษาไทย และ 3) ขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการเชื่อมและการเว้นวรรคคำศัพท์ ทำให้ความหมายเปลี่ยนเหล่านี้ เป็นต้น

ในการเรียนภาษาให้เข้าใจง่ายขึ้น นิยมใช้การสอนแบบสถานการณ์เป็นฐาน เน้นสร้างกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่จำลองเหตุการณ์จากชีวิตจริง ดังนั้นห้องเรียนจึงกลายเป็นเวทีให้กับผู้เรียนสวมบทบาทผู้ร่วมแสดง ส่วนสถานการณ์เสมือนการจำลองบุคคล เหตุการณ์ และข้อมูลที่จำเป็น โดยเริ่มอยู่ในรูปของเอกสารก่อนการบันทึกภาพและเสียงแสดงบทบาทตามสถานการณ์ต่าง ๆ และไม่เพียงแต่แสดงบทบาทเท่านั้น ยังต้องมีการใช้ประสบการณ์ส่วนตนมาตัดสินใจและการแก้ปัญหา ร่วมกับผู้อื่นด้วย (Leo Jones, 1983: 1)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการพัฒนาทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง เพื่อพัฒนาความสามารถในด้านการพูดให้กับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน เป็นการสอนที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างอิสระแท้จริง ซึ่งเป็นวิธีที่เสริมบทเรียน ให้นักศึกษาสามารถมองเห็นเป็นรูปธรรมมากขึ้น และเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาจีนสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมฝึกทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลอง ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อหาค่าประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลอง
3. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง มีทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 22 คน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 22 คน

เครื่องมือวิจัย และการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ได้แก่

1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองเรื่อง การพูดในชีวิตประจำวัน โดยใช้สถานการณ์จำลอง เนื้อหา 1 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง จำนวน 4 สัปดาห์รวม 16 ชั่วโมง ซึ่งประกอบด้วย เนื้อหา 4 เรื่อง คือ 1) เรื่องครอบครัว (家庭) 2) เรื่องถามทาง (问路) 3) เรื่องซื้อของ (购物) และ 4) เรื่องเวลา (时间)

2) แบบทดสอบวัดทักษะทางการพูดภาษาจีนก่อนและหลังเรียน (pretest-posttest)

1.2 การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.2.1 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ฝึกทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ดังนี้

1) ศึกษา ตำรา เอกสาร งานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ฝึกทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลอง

2) เขียนแผนและแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนการพัฒนาทักษะการพูด โดยใช้สถานการณ์จำลอง เริ่มจากการฝึกพูดบทสนทนาสั้น ๆ และประโยคพื้นฐานรูปแบบต่าง ๆ จากง่ายไปหายาก หลังจากนั้นฝึกบทสนทนาจากสถานการณ์จำลองโดยเชื่อมโยงกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน โดยฝึกพูดจากหัวข้อที่กำหนดหรือให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างสถานการณ์ขึ้นมาเอง

3) นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาจีน จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความถูกต้องของเนื้อหา และนำผลประเมินที่ได้มาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item-Objective Congruence)

ผลคะแนน 0.67-1.00 มีความหมายว่ามีความสอดคล้องของเนื้อหา แต่หากคำถามนั้น ค่าดัชนีต่ำกว่า 0.67 ข้อคำถามนั้นจะถูกตัดออก หรือนำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้น จากการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.67 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาและตัวชี้วัด นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

4) นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ฝึกทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลองที่ปรับปรุงแล้ว ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยกับนักศึกษาในรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 22 คน

1.2.2 แบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์จำลอง มีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1) อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีนจำนวน 6 ท่าน ประชุมเพื่อศึกษาข้อมูลในการจัดทำแบบวัดทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์จำลอง การวัดผล การเรียนรู้และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบวัดทักษะการพูดก่อนเรียนและหลังเรียน รวมถึงแบบประเมินพฤติกรรม การเรียน และกิจกรรมใบงานของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละแผน

2) สร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้รายละเอียดเนื้อหาและพฤติกรรมที่จะสังเกต 5 รายการ รวม 20 คะแนน ดังนี้ การออกเสียง พยัญชนะ สระ คำศัพท์และข้อความ 4 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

4 คะแนน ออกเสียงถูกต้องชัดเจน

3 คะแนน ออกเสียงผิดเล็กน้อย

2 คะแนน ออกเสียงผิดเป็นส่วนใหญ่

1 คะแนน ออกเสียงไม่ถูกต้องและไม่ชัดเจน

-การออกเสียงหนักเบา 4 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

4 คะแนน ออกเสียงเน้นหนักเบาถูกต้องสมบูรณ์



- 3 คะแนน ออกเสียงเน้นหนักเบาผิดเล็กน้อย
 - 2 คะแนน ออกเสียงเน้นหนักเบาผิดเป็นส่วนใหญ่
 - 1 คะแนน ออกเสียงเน้นหนักเบาไม่ถูกต้อง
- การใช้ภาษาตามหลักไวยากรณ์ 4 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
- 4 คะแนน พุดและเรียบเรียงประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
 - 3 คะแนน พุดและเรียบเรียงประโยคผิดหลักไวยากรณ์เล็กน้อย
 - 2 คะแนน พุดและเรียบเรียงประโยคผิดหลักไวยากรณ์เป็นส่วนใหญ่
 - 1 คะแนน พุดและเรียบเรียงประโยคไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
- ความคล่องแคล่วในการพูด 4 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
- 4 คะแนน พุดชัดเจน ได้ตอบได้อย่างรวดเร็ว สื่อความได้ชัดเจน
 - 3 คะแนน พุดได้ค่อนข้างชัดเจน ติดขัดเล็กน้อย
 - 2 คะแนน พุดติดขัดบางส่วนและหยุดเป็นช่วง ๆ
 - 1 คะแนน พุดตะกุกตะกักหยุดเป็นช่วง ๆ หลายครั้ง/พูดไม่ได้เลย
- การประยุกต์ใช้ภาษาจีนตามสถานการณ์ 4 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
- 4 คะแนน สามารถประยุกต์ใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสม
 - 3 คะแนน สามารถประยุกต์ใช้ได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
 - 2 คะแนน สามารถประยุกต์ใช้ได้เล็กน้อย
 - 1 คะแนน ไม่สามารถประยุกต์ใช้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

ในขณะทำการทดสอบแบบวัดทักษะการพูด ผู้ศึกษาค้นคว้าจะสังเกตพฤติกรรมการพูดของนักศึกษาในด้านการพูดและบันทึกผลการสังเกต

3) นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลอง นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจ เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา และนำผลประเมินที่ได้มาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item-

Objective Congruence) ผลคะแนน 0.67 -1.00 มีความหมายว่ามีความสอดคล้องของเนื้อหา แต่หากค่าถามนั้นค่าดัชนีต่ำกว่า 0.67 ข้อคำถามนั้นก็ถูกตัดออกหรือนำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้น จากการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญได้ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.87

4) นำแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลองที่ปรับปรุงไปแล้ว ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยกับนักศึกษาในรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 22 คน

1.2.3 ลักษณะของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลอง มีลักษณะดังนี้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง เรื่อง การพูดในชีวิตประจำวัน โดยใช้สถานการณ์จำลอง เนื้อหา 1 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง จำนวน 4 สัปดาห์รวม 16 ชั่วโมง ซึ่งประกอบด้วย 1) 家庭 (ครอบครัว) แบ่งเป็น 介绍自己 (แนะนำตนเอง) และ 介绍家庭成员 (แนะนำสมาชิกในครอบครัว) 2) 问路 (ถามทาง) แบ่งเป็น 迷路 (หลงทาง) และ 指路 (บอกทาง) 3) 购物 (ซื้อของ) แบ่งเป็น 买衣服 (ซื้อเสื้อผ้า) และ 买水果 (ซื้อผลไม้) และ 4) 时间 (เวลา) แบ่งเป็น 问时间 (ถามเวลา) และ 问出生日期 (ถามวันเกิด)

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละแผน ประกอบด้วย แบบประเมินทักษะการพูดภาษาจีน แบบประเมินพฤติกรรมการเรียน และกิจกรรมใบงาน ดังนี้

1. แบบประเมินทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้รายละเอียดเนื้อหาและพฤติกรรมที่จะสังเกต 5 รายการ รวม 10 คะแนน ดังนี้

1.1 การออกเสียงพยัญชนะ สระ คำศัพท์และข้อความ 2 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

2 คะแนน ออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน

1.5 คะแนน ออกเสียงผิดเล็กน้อย



- 1 คะแนน ออกเสียงผิดเป็นส่วนใหญ่
- 0.5 คะแนน ออกเสียงไม่ถูกต้องและไม่ชัดเจน
- 1.2 การออกเสียงหนักเบา 2 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
- 2 คะแนน ออกเสียงเน้นหนักเบาในคำ/ประโยคได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์
- 1.5 คะแนน ออกเสียงเน้นหนักเบาในคำ/ประโยคผิดเล็กน้อย
- 1 คะแนน ออกเสียงเน้นหนักเบาในคำ/ประโยคผิดเป็นส่วนใหญ่
- 0.5 คะแนน ออกเสียงเน้นหนักเบาในคำ/ไม่ถูกต้อง
- 1.3 การใช้ภาษาตามหลักไวยากรณ์ 2 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
- 2 คะแนน พุดและเรียบเรียงประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
- 1.5 คะแนน พุดและเรียบเรียงประโยคผิดหลักไวยากรณ์เล็กน้อย
- 1 คะแนน พุดและเรียบเรียงประโยคผิดหลักไวยากรณ์เป็นส่วนใหญ่
- 0.5 คะแนน พุดและเรียบเรียงประโยคไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
- 1.4 ความคล่องแคล่วในการพุด 2 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
- 2 คะแนน พุดชัดเจน ตอบโต้อย่างรวดเร็ว สื่อความได้ชัดเจน
- 1.5 คะแนน พุดได้ค่อนข้างชัดเจน ติดขัดเล็กน้อย
- 1 คะแนน พุดติดขัดบางส่วนและหยุดเป็นช่วง ๆ
- 0.5 คะแนน พุดประโยคตะกุกตะกักหยุดเป็นช่วง ๆ หลายครั้งหรือพุดไม่ได้เลย
- 1.5 การประยุกต์ใช้ภาษาจีนตามสถานการณ์ 2 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้
- 2 คะแนน สามารถประยุกต์ใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสม
- 1.5 คะแนน สามารถประยุกต์ใช้ได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่
- 1 คะแนน สามารถประยุกต์ใช้ได้เล็กน้อย
- 0.5 คะแนน ไม่สามารถประยุกต์ใช้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้

2. แบบประเมินพฤติกรรมการเรียน โดยใช้พฤติกรรมที่จะสังเกต 5 รายการ
รวม 10 คะแนน ดังนี้

2.1 ความกระตือรือร้น 2 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

2 คะแนน กระตือรือร้นในการปฏิบัติงานตลอดเวลา

1.5 คะแนน กระตือรือร้นในการปฏิบัติงานเป็นส่วนใหญ่

1 คะแนน กระตือรือร้นในการปฏิบัติงานบางครั้ง

0.5 คะแนน ไม่มีความกระตือรือร้น ไม่มีความสนใจ ในการเข้าร่วมกิจกรรม

2.2 ความสนใจในการเรียน 2 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

2 คะแนน ตั้งใจทำงานที่กำหนดให้จนเสร็จสมบูรณ์ทันเวลา

1.5 คะแนน ตั้งใจทำงานที่กำหนดให้จนเสร็จสิ้นสมบูรณ์

1 คะแนน ตั้งใจทำงานที่กำหนดให้จนเสร็จแต่ไม่ค่อยสมบูรณ์ทันเวลา

0.5 คะแนน ไม่มีความรับผิดชอบทำให้งานไม่บรรลุเป้าหมาย

2.3 ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออก 2 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

2 คะแนน กล้าถาม-ตอบ อาสาเป็นตัวแทนแสดงกิจกรรมทุกครั้ง

1.5 คะแนน กล้าถาม-ตอบ อาสาเป็นตัวแทนแสดงกิจกรรมเป็นส่วนใหญ่

1 คะแนน กล้าถาม-ตอบ อาสาเป็นตัวแทนแสดงกิจกรรมบางครั้ง

0.5 คะแนน ไม่กล้าถาม-ตอบ ไม่เคยอาสาเป็นตัวแทนแสดงกิจกรรม

2.4 ความสนุกสนาน 2 คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

2 คะแนน ร่วมกิจกรรมอย่างไม่เบื่อหน่าย สนุกสนาน ร่าเริงทุกครั้ง

1.5 คะแนน ร่วมกิจกรรมอย่างไม่เบื่อหน่าย สนุกสนาน ร่าเริงเป็นส่วนใหญ่

1 คะแนน ร่วมกิจกรรมอย่างไม่เบื่อหน่าย สนุกสนาน ร่าเริงบางครั้ง

0.5 คะแนน มีท่าทางเบื่อหน่ายมาก ไม่อยากปฏิบัติกิจกรรม

2.5 การแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็น 2 คะแนน มีเกณฑ์
การให้คะแนน ดังนี้

2 คะแนน มีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นของตนเอง และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เคารพความคิดที่แตกต่างตลอดเวลา

1.5 คะแนน มีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นของตนเอง และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เคารพความคิดที่แตกต่างเป็นส่วนใหญ่

1 คะแนน มีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นของตนเอง และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เคารพความคิดที่แตกต่างบางครั้ง

0.5 คะแนน ไม่มีความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นของตนเอง และไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ไม่เคารพความคิดที่แตกต่าง

3. กิจกรรมใบงาน โดยใช้รายละเอียดเนื้อหาและจุดประสงค์เป็นตัวกำหนด ทั้งหมด 8 ใบงาน ใบงานละ 10 คะแนน

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการทดลองสอน นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการฟังและการพูดภาษาจีน 1 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 โดยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1) ให้นักศึกษาทำการทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีนก่อนเรียน

2) อธิบายและชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเข้าใจ

3) จัดการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้สถานการณ์จำลอง จำนวน 8 แผน ใช้เวลาในการทำการสอน 16 ชั่วโมง พร้อมทั้งประเมินความสามารถการพูด ประเมินกิจกรรมใบงาน และประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ ซึ่งแนบท้ายแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเริ่มดำเนินการตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ระหว่างเดือนสิงหาคม ถึงกันยายน 2564

4) ทำการทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาจีนหลังสอนครบทั้ง 8 แผน บันทึกคะแนนก่อนและหลังเรียน จากนั้นทดสอบสมมติฐาน

1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1) วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมฝึกทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลอง โดยการหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) ซึ่งกำหนดตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

2) วิเคราะห์หาค่าประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลอง ตามเกณฑ์ดัชนีประสิทธิผลตั้งแต่ร้อยละ 50

3) การวิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลอง ใช้สถิติทดสอบค่าเฉลี่ยที่มีความสัมพันธ์กัน t-test independent

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษา กลุ่มเป้าหมาย โดยใช้สถานการณ์จำลอง สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลอง ค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ปรากฏผลดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตาราง 1 แสดงค่าประสิทธิภาพของกิจกรรมระหว่างเรียน E_1 และค่าประสิทธิภาพของแบบทดสอบหลังเรียน E_2 ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน โดยใช้สถานการณ์จำลอง

แผนกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาจีน	คะแนนเต็มระหว่าง (E_1)	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ (E_1)	คะแนนเต็มหลังเรียน (E_2)	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ (E_2)	E_1 / E_2
แผนที่ 1-8	100	81.73	81.73	20	17.09	85.45	81.73/85.45

จากตาราง 1 พบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ค่าประสิทธิภาพ E_1 เท่ากับ 81.73 และ E_2 เท่ากับ 85.45 แสดงให้เห็นว่าแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการพูดมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80

2. ผลการวิเคราะห์ประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 โดยใช้สถานการณ์จำลอง ตามเกณฑ์ดัชนีประสิทธิผลตั้งแต่ร้อยละ 50 ปรากฏดังตารางที่ 2

ตาราง 2 ค่าประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 โดยใช้สถานการณ์จำลอง

ช่วงการวัดผล	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละดัชนีประสิทธิผล
ก่อนเรียน	20	9.00	1.19	73.54
หลังเรียน	20	17.09	.97	

จากตาราง 2 พบว่า ประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน ของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 โดยใช้สถานการณ์จำลอง มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับร้อยละ 73.54 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ตั้งแต่ร้อยละ 50 ซึ่งหมายความว่า ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในด้านทักษะการพูด

3. ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

ตาราง 3 แสดงผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลอง

	N	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig.
ก่อนเรียน	22	9.00	1.19	26.272	.000**
หลังเรียน โดยใช้สถานการณ์จำลอง	22	17.09	.97		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่านักศึกษาหลังจากเรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองมีทักษะการพูดภาษาจีนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

สรุปผลการวิจัย

จากผลการใช้แผนกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ค่าประสิทธิภาพ E_1 คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน เท่ากับ 81.73 และ E_2 คะแนนเฉลี่ยประเมินทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียน เท่ากับ 85.45 แสดงให้เห็นว่าแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการพูดมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80

2. ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองมีทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ได้สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.73/85.45 แสดงว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการพูดมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ อาจเนื่องมาจากการออกแบบแผนกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนฝึกพูดบทสนทนาจากง่ายไปหายาก เชื่อมโยงจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนกล้าที่จะพูด กล้าที่จะแสดงออกมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Huanhuan Ma (2019) พบว่า ประสิทธิภาพของการพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้กิจกรรม บทบาทสมมติสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน ชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีประสิทธิภาพของ E_1/E_2 เท่ากับ

85.77/85.33 ซึ่งมีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบบทบาทสมมติที่ทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย จึงทำให้ผู้เรียนมีกระบวนการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของพัชรินทร์ เจนจบฐรกิจ และคณะ (2562: 133) ที่พบว่า การสร้างกิจกรรมในลักษณะบทสนทนาที่มาจากสถานการณ์จริงให้นักศึกษาได้ปฏิบัติหรือจำลองสถานการณ์ จะทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการสื่อสารมากขึ้น จึงส่งผลให้การเรียนบทเรียนและกิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาบทเรียนภาษาจีนธุรกิจในครั้งนี้ประสบความสำเร็จ โดยค่าความพึงพอใจในด้านเนื้อหาการนำไปใช้ และกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก

2. ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาจีน ของนักศึกษากลุ่มเป้าหมาย โดยใช้สถานการณ์จำลอง คิดเป็นร้อยละ 73.54 หมายความว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ไชยฉัตร โรจน์พลทามล (2562) พบว่า ผลการทดสอบการสื่อสารภาษาจีนจากแบบทดสอบโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้หลังเรียน ร้อยละ 100 ของนักเรียนทั้งหมด มีคะแนนภาษาจีนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด ร้อยละ 80 และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของชลธิชา สว่างไตรภพ และนันท์วัน อินทาดกรวด (2560: 182) พบว่า ผู้เรียนหลังจากที่ได้ใช้กระบวนการเรียนโดยบทบาทสมมติ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์ตามสถานการณ์ต่างๆ จากบทบาทสมมติ และใช้ไหวพริบ เชี่ยวชาญในการแก้ปัญหาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้จากความโดดเด่นของการจัดการเรียนรู้พัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้บทบาทสมมติส่งผลให้นักเรียนที่ทดลองนั้นได้รับการพัฒนาทักษะการพูดและเกิดความรู้ความเข้าใจในบทเรียนมากขึ้นจึงทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ที่สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3. ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองมีทักษะการพูดภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับผลการศึกษา

ของ อัญชลีการ์ ชันติ และคณะ (2562) พบว่า ความสามารถในการฟังภาษาจีน ของนักเรียนหลังจากการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองอยู่ในระดับดีมาก และความสามารถทางการพูดภาษาจีนของนักเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรม สถานการณ์จำลองอยู่ในระดับดีมาก และสูงกว่าเกณฑ์ 70% อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สาธิตา พันเทศ และไพทยา มีสัตย์ (2564) ที่พัฒนาความสามารถในการออกเสียงและการสื่อสารภาษาจีน โดยการเรียนรู้ ด้วยสถานการณ์เป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการเปรียบเทียบ ความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน พบว่านักเรียนมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 เพราะนักเรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์ ที่เกิดขึ้นใกล้เคียงกับความเป็นจริง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1.1 เนื้อหาที่เลือกควรให้มีหลายตัวเลือกเพื่อให้สามารถแสดงสถานการณ์ จำลองที่หลากหลาย โดยต้องเหมาะสมกับระดับชั้น เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการพูด ภาษาจีนที่หลากหลายและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

1.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สถานการณ์จำลอง สามารถ พัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างได้ดี ซึ่งเทคนิคและวิธีการ ถ่ายทอดความรู้ดังกล่าว อาจมีความสอดคล้องกับสภาพปัญหาของนักศึกษากลุ่ม ตัวอย่างเป็นการเฉพาะ ดังนั้นผู้ที่สนใจนำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามงานวิจัยนี้ ไปใช้ ควรศึกษาสภาพปัญหาของผู้เรียน และศึกษาขั้นตอนการจัดกิจกรรมให้ชัดเจน ก่อนนำไปใช้

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์จำลองต่าง ๆ ในช่วงชั้นอื่น ๆ เพื่อนำไปทดลองและหาประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการพูด ด้วยเทคนิคการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่นแล้วนำมาเปรียบเทียบ เพื่อจะได้ข้อสรุปผลการวิจัยที่กว้างขึ้น

เอกสารอ้างอิง

ชลธิชา สว่างไตรภพ และนันทิวัน อินหาดกรวด. (2560). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาจีนโดยใช้บทบาทสมมติสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1. นวัตกรรมและเทคโนโลยีขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0. การประชุมวิชาการระดับชาติ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร ครั้งที่ 4 (น.174 -183). สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

ไชยฉัตร โรจน์พลทามล. (2562). การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาจีนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาการท่องเที่ยว ชั้นปีที่ 1 [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์]. Digital Research Information Center. <https://dric.nrct.go.th/Search/SearchDetail/309576>

บำรุง ไตรรัตน์. (2524). วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พัชรินทร์ เจนจบธุรกิจ, รุจิภา บุญเชิด, วีรณัฐ สัจจาสัย และณัฐจิรา โพชสาตี. (2562). การพัฒนาบทเรียนภาษาจีนเชิงธุรกิจสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี. ใน สุรีย์มาศ สุขกลี (บ.ก.), การวิจัยเพื่อพัฒนาท้องถิ่นและการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน. รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติวิจัยรำไพพรรณี ครั้งที่13 (น. 127-133). สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.



สาธิตา พันเทศ และไพทยา มีสัตย์. (2564). การพัฒนาความสามารถในการออกเสียง และการสื่อสารภาษาจีน โดยการเรียนรู้ด้วยสถานการณ์เป็นฐานของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. **วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา**

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 4(12), 62.

อดุลย์ รัตนมันเกษม. (2556). **หลักไวยากรณ์จีน ฉบับเรียนรู้ด้วยตนเอง**. เต่าประยุทธ์.

อัญชลีการ์ ชันติ, สมเกียรติ อินทสิงห์ และสุนทรี คนเที่ยง. (2562). แนวทางการพัฒนา ทักษะการพูดภาษาจีนเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น. **วารสารศึกษาศาสตร์สาร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่**, 3(1), 34-41.

อัญชลีการ์ ชันติ, สมเกียรติ อินทสิงห์, สุนทรี คนเที่ยง และสุนันชัย ออนตะไคร้.

(2562). แนวเบื้องต้นการใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อส่งเสริมความสามารถ ในการฟังและการพูดภาษาจีน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. **วารสาร Veridian E-Journal**, 12(1), 467-483.

โอรล์ แคมป์ส. (2561, 11 กรกฎาคม). การสอบวัดระดับความรู้ทางภาษาจีน HSK, owlcampus. <https://owlcampus.com/hsk-chinese-proficiency-test/>

Huanhuan Ma. (2019). **Developing Chinese Speaking Skills through Role Play Activities of Chinese Major Students**, Faculty of Humanities and Social Sciences, Rajabhat Maha Sarakham University [Master Degree]. Rajabhat Maha Sarakham University.

Jones, Leo. (1983). **Eight Simulations**. Cambridge University Press.